Tahir Jaha

Lulet e stinëve

Jeta e Re

Tahir Jaha LULET E STINËVE Boton Jeta e re

Redaktor Ali D. Jasiqi

Përkujdesja artistike Vllaznim Jaha

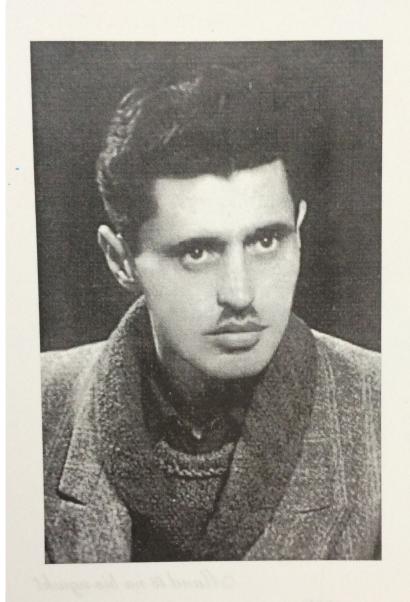
Tahir Jaha

LULET E STINËVE

Libri i dhjetë Botim i dytë i plotësuar

> Mund të na bie ngusht - veshja kombëtare – Por, na ka hije plisi i bardhë.

Jeta e Re Prishtinë 1998

waringand)

ZËRI I KUSHTRIMIT

I

A është zë – Rrymë a stuhi Që po çohet me shtrëngatë!? Kah sheh syri ka mbetë djerrë – Po vjen era sall lëngatë!

Kjo stuhi Që po çohet me shtrëngatë Na thërret, tha një bir biri: S'është kjo dredhë e erës lehtë, Nuk është erë që fryn pahiri!

Nëpër fusha, nëpër male, Në katunde e në qytet Ka çelë flatrat si shigjetë... Si flakron rrezja n'pranverë, Si çel lulja në shtrojerë.

- Mos po m'flet veç fjalë të mira? Mos po m'jep shpresë ngadhnjimi! Se po i shoh do re të vështira...

Vllaznisht

II

- Merr martinën, jepma 'i herë! T'i pështyj' duart si kaherë! - Por çka mundet ajo me bë? Veç me fikë, Veç me ofshë! Ofshëmë e fikë jemi ngi; -Uria e cegma na kan'ngri!

III

Çka na zuri kjo kllapi Dorë e këmbë ç'i cungoi!? Mbrëmja n'gjunj m'paska lënë – Njërin krah ma paska thar! Dy djelmë pata – Më la pa njanin; Vlla me vlla mjaft jemi vra... Çka po pritni, djelm't e mij? Sot, thuani, kush rri haru?! Thehet gardhi edhe muri, Megja t'shkelet, T'shkelet guri – T'shkelen shtigjet e rudinës! Flakë u kallt bjeshk' e vërri – T'i përngjajë votra ledinës! Por armiku s'ka më zemër, S'ka për të gjallë, Truallin tim ta mbajë nën thembër!

IV

Nga përplasjet Si pëlcet toka Gufon gjaku si fontanë – Thahet plepi, digjet hala. Me gjak lahet vatra ime Sikur shkëmbin q'e rrah vala.

Vajton qyqja n'mes oborrit, Nën trekëm'shin për shëmtim Hap pas hapi përbin varri – Varr e bënë truallin tim! Por mbi varre vet nuk ofshaj, As për djalë, as për gjë – Ma nuk qajë!

Se ka nëna tre djem t'ri – Tri oxhaqe i kanë kallë, Kanë çua n'këmbë tri vllazni Fatin n'grusht, yllin n'ballë. V

Syrin gacë
Përballë rrezikut,
Ku na del e kemi matë –
Jemi t'zier në lëng t'çelikut;
Mëshirës fatit s'i biem n'besë,
Ma nuk lidhem në kular –
S'i kërkojmë armikut ndjesë!

ERENIKU

Nëpër terr	
të natës plle	
uluron llava	
n'Erenik –	
Çohen bijt	Çohen bijt
e truallit tim,	e truai
po vërsulen	fl
mbi armik.	
Syrin xixë,	Dridhet tok
pushkën n'dorë	gjithçk
shitojn' bishën	S
në krahëror.	
Ereniku	Rrjedhës ve
rrjedhës vet	Erenik
gjëmon rëndë	ve
e kërkon hak-	
Shkumon shkumën	Shkumon si
e përmbytjes,	val'e l
nëpër brigjet	n
larë me gjak.	

e truallit tim,
fluturojnë
në kushtrim.
Dridhet toka —
gjithçka tjetër,
Shëmbet shkëmbi —
bot'e vjetër.
Rrjedhës vet
Ereniku
vallzon vallen
e lirisë —
Shkumon shkumën —
val'e Drinit
nëpër tokë

t'Dukagjinit.

ME DY TEHA SKAJI IM

Plasi toka,
Qielli u nxi...
Sulmon gjarp'ri që përbi!
Kah i bie po çel vorre –
Po ngatrrohet si gaforre:
I ka ngul thojt e zi,
Bishtin n'det, kokën n'Dri.

Plas o zemër, prej mjerimit! Si plas toka prej tërmetit – Plas o mllef i njerzimit!

Çou rini!
N'gjoks vullkan —
Tërmetin n'dorë
Shkundim zin'e njëj lëgate
Nëpër prita,
Duke dal n'shteg,
Porsi lumi pas shtrëngate
Vërshon gjaku breg në breg.
Rrëxohet një —
Çohet i dyti
Pip n'këmbë si shtyllë graniti!

Nga uria e vllavrasja – Nga i popujve burg i zi Sofrën shtrova të vllaznisë N'truallin tim – vatrën përtri... Jij o skaj i qenies trime – Jij për nder të vatrës sime! * * *

ÇLIRIMTARËT

të njohur dhe të panjohur

"Drita ish dalë Dielli s'po bën dritë"
Por, çka me pa?
N'terr të natës,
N'stuhinë e territ
Një kulçedër Shpirt i ferrit,
Si lugat, shpif nga toka,
Gjakon kthedrat për shëmtim
N'bimë të zemrës N'truallin tim...

E nënëzezës, plot mëni, I hakmerret në kërthi! Sprovon thikën në krahnor Ja nxjerr djalin pa mami -Ja vorros pa prekë me dorë!

Eh shakir, o djalë – për ment mbi kapuç mos të qofsha falë!

Te një man -Nën një arrë, Nëna n'thikë, babai n'lak! Një grusht eshtra Një buxhillë Plot gjak! Në truallin rrungajë, N'shpatullat e pakrrusura Shqelmon bastardhi: N'sy i flen terri -*N'krye ethet e mjerimit!* Peshë është çua ferri Me flatrat e djallit -Me shpatën e krimit! *Eh, vajmedet!* Kush mbledh eshtrat. Gjakun çka e ndalë -Lotët kush i pret? N'at murlan -N'at termet. Liri - grushti thërret! Grushti mbërthehet -Gjaku nuk kursehet!

19

Nuk është koha për vajtim, Vaji s'është punë me mend, Në këto troje, në ketë vend! Plumbi djeg zemrën shkëmb -Shkëmbi plas si vullkan E llavë e terr i zi Veç rrënon dhe shkretron, Për ballë zjarrit si orkan Në trishtimin që mashtron Dënes armiku -Drini gjarpëron... Nga "Gurrat e Bardha" -Buron Ereniku!

N'at fërfllazë
Zëri ushton Jehonë e kushtrimit!
Kukatë dushmani:
Pa shpresë, pa cak,
Për kryqin e thyer Për kryet pa kapak!
Pa shteg i ra udhës N'baltë i mbeti mushka...
Çlirimtarët sulmojnë
E partizanes
Hie i paska pushka!

Fryhet gjoli I shpagimit vëreri,
Ndjenja ndrydhet Nuk ecën më fjala.
Në këmbën e zbathur therra,
N'bebëzat e syrit hala
E votra gropa-gropa:
Burimi me ushujza Fusha përplot thithëlopa!

Të mëdhajt marshojnë, Rruzullimi s'u mjafton: Ndryjnë e thejnë -Ngrehin segja... Shkelin troje, shtete e megja, Pushtojnë e dhunojnë... Por, një popull -Shumë popuj në botë Mund të çmohen për "një pare" Mund të ripen te kasapi, Por nuk mund të qiten fare!

21

Vringllon shpata edhe thika E djali këmbadoras - Mrekullueshëm çika... Në këmbë çohet një brezni Si kaqusha n'fushëbetejë: Për liri - Për botën e re! Në shekuj përhi, Me dhunë, me vajë... Krokat korbi i zi, Gjaku dhe vëreri rrëkajë Si Drini i Bardhë, Si Drini i zi!

Vërshon mllefi,
Mjerimi dhe zia,
Vret dushmani Shartet then t'burrërisë
Nën rrezet e diellit Te trojet e mia!
E nënëlokja, nëna ime,
Thërret e qëndron
Në dushkun e lisit N'fletët e fierit,
Si shpërblim të lirisë
Mbështill, ështrat e t'birit Zemër i jep gjithësisë!

Nuk shuhet votra ime... Se ka nëna tre djelm t'ri -Tri oxhaqe i kanë kallë, Kanë çua n'këmbë tri vllazni Fatin n'grusht, yllin n'ballë.

E, nëna ime...
Zonjë shtëpie edhe nënë
Në Kullën e vogël,
N'kështjellën time
Vend të nderit Vendin e burrave ka zënë,
Për t'vetmin hak
Kulla e madhe është ndërtua:
Për të pritë Për të qitë
Burra e trima...
Për nderin e shtëpisë,
Për burrni Për dritën e lirisë.

Me djersë Me gjak...
Nëna ka gatuar,
Më vek e qëndisi...
Djalin rrit kreshnik Çikën ka rritë
T'pashoqe n'shtatë krajli.

Buk' e zemër ka shtrue Në sofrën miqësore... Në gjak është betue -Ka ra n'thikë! "Gishtin e lëngut luan" -Truallin nuk lën m'u fikë!

Zemër trimi ka nëna,
E bijtë e saj krenarë
Me gjak farkojnë fatin
E përshëndoshet nënëlokja
E breznitë me t'jatin.
Truallin përtrihet
E forca në grusht!
Gjelbrimi thith vesën,
Shortet kullojnë musht
E dheu i Kosovës Toka flet për nënën Mermeri dëshmon i Dukagjinit
E trimëria përkrenare
Në dritën e vllaznimit
- Në trojet burrërore!

Nëna ime...
Nuk është e vetme Nuk është më jetime!
N'zjarrin e çlirimit
Në flakën e lirisë
Sulmon n'mejdan Prin në Kuvend:
Djalin e rrit burrë
- Trimërin ia faton!
E kreshnike t'binë
Mëmëdheut ia dhuron.

"Drita ish dalë -Dielli s'po bën dritë"! Por, çka me pa? Qielli - plot re -Ah, i egër moti! Mbrëmja erret pa nafakë Mal e fushë, vërshon loti. Rruga n'gjak u lá E vistër e vi Njerëzit si duaj -Krerë pa bërsi... Të ngrehur zvarrë! Dushmani sulmon e qëllon, Babain ia vrau, T'birin ia theri -Ja theri N'bark t'nënës me barrë!

Dhe, shëmtimi!
N'at kob të zi,
N'at çast mjerimi.
Derdhet reja Humb shikimi...
Njeriu më s'është njeri
E djersa e gjaku gurrë.
Gurra sjell mullirin:
Pa bojë të shtëpia Pa dritë në troje t'mia!

Mashtruesi nuk është mik, As premtimi liri... Vdekja kërcnon -Kullosin bajlozat "Pilaf rrasin e fik" -Dushmani perden e hoqi! Kerkon koka t'prera: Për perçe të lidhur -T'nxjerrur nga sho'shoqi!

Çarku numron: Një krye Një krye, jo! Si dy duar për një krye, Veç shumë krerë *Dhe t'pa numruar...* Për liri t'popullit -Për truallin e shkretëruar! Një grusht -Mburoja ime prej çeliku Vërshon e shliron Te trojet vllaznore, Me forcat e parafundit Zjarri si djeg i Korrikut. Dhe, qe grushti *M'acarin e frorit:* Për t'drejtat e njeriut

Më shumë gjak, Më shumë burrëri! Për t'vetmin qëllim -Për t'vetmin cak Në një lis të njëj mali Shkronjën L e skaliti Majë mali -Lisi lëshoi musht... Me nxitim vazhdoi diali. Vapa si merr në gusht N'tjetrin gëdhendi I-në R e I në dy tjerë... Te rrahu i përgjakur -Me gjak çeli vinë! N'katër anë t'rruzullimit Shkrepi një rrufe, Grusht i bashkimit -Grusht i zemrës njerëzore! Zemër e urtë, zemër trime Si ajo e nënës sime.

N'at mjerim,
N'at hov luani
Ranë partizanë...
Edhe armiq ranë Trualli gjëmon edhe dushmani!
Rezja shkrep Puth huzët e Drinit.

- Për krenarinë e punëtorit.

Te logu, Te Kulla e Dukagjinit Reja zhgrehet... N'krye t'armikut Gjaku vërshon -Vala e përbin' e Erenikut!

Punëtori këtu
Fshatari aty,
Qytetarë të varfër Trimat partizanë:
Prej një shpati
Në një shpat
Në qytet edhe n'fshat,
Në jehonën e agut t'kuq
I dhanë zjarr S'u shkoi huq!
Përpjetë nxitën si brijena
Nëpër trupa, nëpër krena!

29

Jo, kurr Kurrën e kurrës!
Pa shterrë uji i gurrës!
Lëkurën pa ia terë murrës!
Pa këputur peri i tjerrmës Fysheku pa u sos i vezmës!
Burri s'epet për fjalë Fjala nuk lehet peng.
Vetëm një s'ka lind nëna,.
Babai s'ka shkuar pa uzdajë
- Djali m'ka lënë djalë!

N'ketë acar murlani N'ketë rrungajë...
Keq u dridh dushmani Thembra vend s'i ka zënë!
Shporru edhe ti...
Sa s'është vonë!
Se trualli s'e njeh rrëmujën Zhduku, zhduku!
T'mos ma krehish grabujën!

Dhe, hë...!
Kryet s'po t'merr vesh?
Si vritet vllau me vlla!
Nuk dëgjon, s'don me pa?
Me ty ç'ka ngja Me ty këmishaziun!?
Shpagimi t'bie ndesh,
Mortja t'shitoftë!
Si "bryma para diellit"
Ty shpifakeqin!
ty fatziun...
Dhuna ka dalë n'shesh Gjaku e trupi ka me t'shpërla!

Kah erdhe Kush t'prini?!
Nuk t'mjaftoi deti,
S'të përçasi Drini...
Me pak dëm dole n'ketë anë
Pa nder, pa krye
Do t'kthehesh matanë!
I larë në gjak,
I shkëmbyer me hak:
Për dhunë...
Për krim e ligështi,
Dardalec i regjur Kujtim për të zi!

Dhe, qe "proletari"!
Qe furkëza...
Dhe urëzat e vatrës.
Qe guri i shkallëve Balli i oxhakut
E përkrenarja e Babait!
Qe tbanat...
N'dritën e Hënës!
Qe varrët
Dhe DJEPI i Nënës
Qe, edhe barot Truallit ne i dalim zot!

O vllaznit e mi'!
Në shteg na ruajti Nga prita na rrëxoi!
Gjaku rrëke
E kali pa njeri Pa krye kalorësi...
Mbi prag korbi i zi,
Mbi truall një rrufe
Djeg e pjek pa mëshirë
Drekë, as darkë nuk shtron
As sofër për të mirë!

Vulosi ketë rrethim,
Jo, fatin e truallit tim.
Se, zemër t'gjërë
E SHPIRTMADHËSI BURRI ka Burri i këtyre trojeve!
Ofshamë jo, po grusht Grusht çeliku ka nëna,
Zogjët ndjellë n'hoje:
Më t'ëmbla për mikun,
Më të hidhta Helm për armikun!
E fatin vulos
Lirinë kur fiton populli Mbi fat kur vetëvendos!

Në terr, në dritë,
Diellin ka par
E mësy ka shtegun.
Marshon, marshon...
Ta rrëxojë kulçedën!
Në vazhdën e yllit.
N'horizontin e ri
Për një copë diell Për barazi...
Përgjaku shtegun Zemrën e pyllit.
Me gjakun e vllaut
- me gjakun e t'birit!

Për një blojë miell, Për t'armikut dhunë. Për çeltak... Për misër e grurë! Për shteg e dritë: Djelmët i nersei -Cucat nuk i kursei!

N'at terr -N'at mjerim! U çmend babai Heu, shëmtim! Nëna rroku kryet n'dorë! Plasi zemra, plasi guri -Toka u ça prej shëmtimit, Si rrufe shpresa u tret Në humnerën e mjerimit. Por, u çua kryeshtrue Pa zënë fill -Pa pa dritë... Prej një fushe në një mal, Prej një prite në një pritë, Nëpër terr si xixillojë Yllit t'kuq iu përfal: Nga gjini shpërtheu zjarri Nga grushti - fortuna, Gjakun nuk e mbajti toka: Nuk e lau Drini -S'e zuni Buna!

U dogj dushku, U poq zalli... U tha Blini, leu një trim! Ah, në zguer të Blini im! Aty pranë u shituen Dy petrita, në një pyll, Dy degë blini përdhe ranë... Shkunden gjethe, Mungullon dushk... Jo si shkurre, por dushkajë -Jo si lule, por lulishtë -Do të kthehet në punishtë Stina stinë t'u i lëshue rend: N'këto troje, në këtë vend... Gjaku derdhet si rrëkajë N'Erenik edhe n'Dushkajë. Nga rrethimi -Nën hije të Blinit Nëpër zjarrin e çlirimit. Natë e errët -Pishë e territ...

35

Maje shkrepit të thepisur
Bregut lumit Hijes verrit
I ra dheut kryq-tërthor;
Prej shpagimit në shpagim
Iu shëmb toka nën këmbë,
Pa lëshur pe, pa gjunjëzim.
Përtej pragut t'marrur n'thumb
E plandosën si stërvinë Barkun shoshë, buzën shkrum!
Ereniku rrjedhës vet,
Gjëmon rëndë e kerkon hak Shkumbon shkumbën e përmbytjes,
Nëpër brigjet la me gjak!

Me gjuhë t'nënës kur flet zemra Guri, thonë, ka folë E dushmani kryet te themra... Por zeniti i syve t'mij Me rreze t'diellit ka m'u nxe, Pa vllavrasje, pa lotët rrëkajë, N'dashurinë time, n'hijeshinë e saj.

Ш

Atomi u zbërthye,
T'mëdhajt vrapojnë M'e zgjëruar mbretërinë,
Për ta shtrir sundimin...
Orvaten për qëndrësë Ta mbikëyrin "vegjëlinë"!?
Uria i ka kaplue,
Pa shpresën e agimit;
Mbrëmja i mahnit
Si krimbat n'coftinë Kërpudha ka mbi
Në sytë e njerëzimit..
Kërcnohet si vdekja Korrë për ledinë!

Hej, hej!
a je n'mend?
Durkryq s'rrihet sot!
Murlani, fortuna Rrufeja nuk vret kot!
Te trojet stuhi Grushti rrungajë.
Në frymën e vllaznimit

Then adete e Ferman!
Mbi humnerën e mjerimit,
Zëri thrret i lirisë.
Por, vallë!
N'ketë pranverë të rritës sime,
A derdh rreze Dritë t'lumturisë,
A sjell kob për vatrën time?!
N'ketë agim...
Me zemër t'plasur nëna
Thërret, e mpreh çelikun!
Te horizontët e gjëra
Krahut i jep krahë
E shtigjeve sy!

Në trojet e Micanit
Gjaku matet me liri,
E drejta me dritë Liria me pavarësi!
Pa vesim Pa puhin' e agimit
Djali ra viktim' e krimit
E dora n'pranga Pranga të përgjakur!

Punëtori i përbuzur Argati pa bukë...
Pa urë, pa shteg,
Kryet nën sjetull Plumbin mbi vtull!
Kosa ndërgjegje...
Në sy i flen terri.
Te kulla mbrojë,
Bajoneta beden!
Çka gjurmon Kujt i bën roje?
Micani thërret!

Terr e rrëmujë...
Burimi ndërron vend,
Drita thith jonet
E helmin nëntoka Me fat nuk luajnë hyjnitë!
N'horizontin e kuq,
Në truallin e t'parit
Grushti then dreqnitë:
Për inat t'ferrit...
E, t'djallit Për hakun e Arbërit!

39

Krisi reja dhe termeti Hyri fitmja ndërmjetveti! T'zezës tokë ia nxiu fytyrën Pa pardon, pa mëshirë, Të njeriut ndërroi natyrën, Por u çue pika e djalit: Anës lumit, përtej malit, Pa par dritë, pa gëzuar rritën, Pa gjunjëzim, pa mashtrim Thirri t'jatin me ngashtrim: - O babë. O baba im! Ma le një fjalë -Ma le një kujtim! - Vllaznim, vllaznim! ...Batarja e preu -

Fjala ndër dhëmb i mbet!

Një zë, një zë!
Si rrufe, si tufan,
Nga një çerdhe Nga zemra e shkëmbit
Një trim Bir i dragonit
I ndejt gati, i dha mend:
- Hej, ti!
A je n'veti djal-o?

Tokë e qiell
Dhe trualli lavdi,
Ty t'përshëndoshi sot.
Kalesa s'të jep qëndresë,
Po mend,
Në paç mend:
Të ecish me krye
Ereniku si ecën Stomin duke gërryer...
Dhe...
Nuk ngurroi
N'atë çast të zi,
N'vrullin e shpërthimit
Përkujtoi dhe urdhëroi:

- Mblidhi eshtrat...
Bëri deng.
Mblidh mend lum djali!
N'grykën e pushkës,
N'flakë të lirisë
Gjaku nuk matet Liria nuk lehet peng!
Një grusht e një zë,
Një KUSHTRIM.
Trualli si ka zanat.
Një forcë përfilli
N'at terr, n'at natë!

- Ti kush je?
Kush, or lum trimi?!
Me vatan nuk luhet..
Në bjeshkë, n'vërri
Kush më qet?
Nëna tufës nuk i pri...
Nga ball' i oxhakut kush m'thërret?!

- Qëndresa! Qëndresa! Se... Shtalbat i pjekë dielli -Krahë u jep shoqëria Në gjelbrimin që çelë prilli. FLAMURI SUTA TRIME

O Flamur Simbol i kushtrimit! Në trojet krenare – N'horizontet fatbardha - Jij flamur i ngadhnjimit!

Fryma jote – Flakë l i r i e Ndezi forcat guximplote N'shtigje t'reja - N'rrugë lumnije.

Flamur i madh, valo! Çeli flatrat e tua! Se pranver' e truallit tim Puhinë tënde larg e çon - Porsi diell i kuq n'agim. Te një shteg tërthorja e qiti
me rob t'zënur, t'zhytur n'krime,
t'i coptonte korbi i priti;
por vendosi Suta trime:
Ma shkel't pragun
t'larë me gjak,
ma vratë djalin
- t'vetmin djalë!

Po ju fali nga shpagimi: që t'i thoni n'paqit nënë – T'rrisin djelm si djelmët tanë!

PUNËTORISË

I

Pjellë urie –
Hark ngadhnjimi,
N'për ledinë qite farë
- Gjaku rrodhi,
Si rrjedh Drini,
Krenat ranë porsi dujt n'arë.
Dhe, im atë
Zog shqiptari
Me grusht t'vet
Përkrah me ty
Nga rrethimi dual i pari
- shkeli n'krena
T'ordisë s'thyeme.

45

II

Nën diellin që njësoj s'nxè, N'mllef shpagimi terratisë Djegë e rjepë e shtri për dhè. Por me gjak qëndis' e ke Një flamur t'rruzullimit - O burim i krenarisë!

N'botën plot me kundërshtime Shtyllë qëndrese je farkue Si kurorë e luftës trime, N'horizonte vet ke pri – Shtegun çele t'lumnisë sime - O pranverë e motit t'ri!

* * *

N'ashkla baba u thërmue, N'at kokë nëna u përbe – U bë ashkël, por s'u gjujzue!

* * *

Piku loti i vajtimit, Rini djerrat tha përanë Bum'lloi Zani i Kushtrimit Te shullani vetullhënë.

Teh për teh m'vringlloi kosa N'trupa, krerë – cunga të thatë; N'terr e nisa, n'dritë e sosa Katër vjeç një zekos t'gjatë.

Nën flamurin e lirisë Fyt për fyti, m'teh çeliku, Mbolla shorte të lumnisë - Trualli im me fat Korriku!

III

Shëmbet bjeshka nga tërmeti, Nga vullkani gufon llava – Djegë përreth e bën kërdi; Por nuk shuhesh punëtori!

Pa ty shterpë do t'ish vllaznimi, Pa ty s'vlen shtet, as parti - T'gjallë pa ty s'ka njerzimi! * * *

Syrin eshkë – n'dorë unurin Shpërtheu rrethin Si pika gurin!

Në truallin tim

GJUHA E PENËS

Sikur t'isha Ka
Zotin do ta bëja brinoç
Sikur t'bëhesha brinoç
Kundërshtarin do ta zgjedhja shytan...
Shytan po t'ishja
Bungajës do t'i mëshoja përmidisi.
E pena flet gjuhën e t'Zotit...
Shoqatë po t'formoja
Mund ta quaja "Gjuha e Penës".

VENDLINDJES NË TRUALLIN TIM

Pa yje bukuri a ka, a shteg tjetër? pa gjak – paqë... pa lavren e fitores nuk shëmbet bota e vjetër.

Pa yllin polar e rrjedhën e Erenikut - pa tbanat e tim atë – vërritë ferr e bjeshka humnerë e dita do t'ishte natë!

Pa syrin e prillit e rrezet e hënës kuptim nuk ka jeta... pa hovin rinor e dashurinë e nënës – trualli s'gazmon pa lulet e veta.

Me grushtin rrufe e forcat e bashkuara mbi vdekjen fitova... pa lirinë e popullit e nahijen e saj krenare s'do t'ishte Gjakova. M'prini Babai N'punë trimrije, Dhëmbësh mprehur Çelik me bre; N'për tërthore, Ndër lëmije — N'buk' e kripë jam përbe.

M'thirri Nëna Me zë vllaznije Nën flamurin lirë shpalua, N'fllad pranvere – Përreth burimi, Gjini i saj më ka burrërua.

Në truallin tim, Shëjzat e vllaznisë Xix'llojnë qiellit, përmbi dhè, N'horizontet pranverore Çelin shtigje të jetës së re.

TE RRAHU I PËRGJAKUR

* * *

Vajton nëna – vajton trualli djalin varur me krye n'lak.

Por shpagimi si vullkani po tund shkrepat mbru me gjak. Nën majet e thepisura Që kësul' e kanë mburojën – Te Gryka e Drinit... Me gjak e lava ulkojën.

Në blozën e oxhaqeve Të kasollave me kashtë – Te hambari i plaçkitur Përgëzova çardakun e lashtë.

Me drapër – kosën jetike, M'çekiç t'krenarisë punëtore – Te rrahu im i përgjakur Varrosa çizmen mizore. PRINDËRVE KTHESA KRENARE

Oh!

Më fal oj nëna ime përcjellur t'kemi pa drrasa varri... pa sofër vajtimi!

Për drrasa të tilla rrah ishte bërë zabeli – zemra e shkëmbit varr e trualli fortesë qëndrimi.

Më fal or baba,
për gurin e pagdhendur
mbi varrin tënd skllotë,
lotë guri derdhnim
trualli e ne atë botë!

Por...

gjurmët e përflakura, stinët e jehona puthin rrezet e diellit n'pranverat tona. Motet rrëshqasin si bryma para diellit Palohen shekujt e mbishkrimet mbi rrasa E kreshtat e maleve e lulet e prillit Përtrijnë truallin – lavrën e mirëfillit.

PËRMENDORES

* * *

O trupore! Trupore pa gjymtyrë, Ti përfytyron kreatyrën që s'flet Prej motit regjë E gjithmonë lëvyrë.

Në truallin krenar, Krenare kundron risinë, Si shembull i trimit të përgjakur Si shëj i vllaznisë Që kurorzon lirinë.

Simbol je – Gjallë n'kujtime për herë, Shtyllë e skalitur kah qielli Si ylli që ndrit, Si dielli që nxe!

Në lint djalë që i ngjanë begut Mos u rrit' për kuvend! Çikë n'leftë që ngjanë kah nëna – Zdrit' si dielli, shkrept si hëna! * * *

* * *

Fill pa zënë
pa çelë vi
këndon qyqja
ndiellte zi...

* * *

Por...
Një popull –
Shumë popuj në botë
Mund të çmohen për "një pare"
Mund të rripen te kasapi,
Por nuk mund të çiten fare!

* * *

Djalë sugar – Djalë jetim... Si djalëbardhi yt Si djalëziu im!

Shadërvan, o burimi plak!
A s'do t'dhembet gjithë ai gjak?
Që po derdhet si gurra jote
Aq krenar në këto mote...

MICANI

Kush është ai DIV – Sa dragoj ka ky pellg?! Kujisi "veçil' i Zotit"... Gjëmon Micani te një shteg – Kurorë n'grykën e topit.

I thirri t'bijt e vet –
Ta thejnë zgjedhën e robërisë,
Ku rrufeja më nuk vret!
Por na la si peshkun n'zallë –
Ora e Maleve mbeti gjallë!

Sofër shtroi e dha besë – Në përplasjet e përgazepshme T'agut shkeli gjith' atë vesë: N'ato bjeshëk, nën hije t'pishës Ja zu shtegun t'egër bishës!

63

Çelë behari

DREDHZA BUBULAKE

1

- Pse moj dredhza bubulake Ulun kokën, msheh në bari, Nuk e çelë fytyrën bojëgjake Si mollëkuqja, si çel behari Pjekë e shkri e bë baxhurrë?

- Sikur lulja fsheh ndër lule, Nëpër lugje edhe shpate, Dushk e bar i kam cule; Jam e vogël, por dukate... N'votër time gru' e burrë -Kam çelë heret e flakrue N'hijeshinë që kam lëshue.

KUJTIME

II

- Nga shkëlqimi i bebzës syrit, Rrezja shkrepi n'syrin tim; Nën çerpikun krah pranvere N'jelek sumllat t'janë cikrrim. Lind jehonë, rritesh hare -Lum po bën stina e re -
- Nga marazi m'heq kreni? Sikur lulja lules binjake; Banmu plep, t'bëhem selvi -T'përftojmë majet çetinake. Le t'i vi inat bylbylit -Le t'i ndrydhen fletët zymbylit!

- Ziza Dritës iu ankue, Si i ankohet njeriu t'vetit: Nat' as ditë nuk jam qetsue, M'sa e shqeta valë e detit Që përplaset pa pushue. Kam ikë natën, Jam strukë ditën -Përreth votre më breu teja -Desh' e dathë, si pa krye, Midis pragut m'shitoi reja!
- Iu kthye Drita, zërit shterrë: Ç'se mend mbajta, Ziza ime, Mish për qen, arnë për therrë, Macë nën sofër, si jetime, Si unë në votër un' jam tferrë.

MEDITIM

Sonte nata pëshpëritë: Qanë - qesh e këndon Vetëmeveti, mbush me dritë - Në sy terrin e ngujon.

Si gejzer tash fontana Don m'e bë qiellin liqe -N'rrembat e kristalit mret - Sonte ngrinë lulën e vet!

Nata sonte bie fllad Sikur n'flatra të puhisë E fontana rrjedh pa pra Derdhet n'zjarrin flakada.

Bredh diçka i zemrës sime, Diçka hënës i këndoj Se dhe hëna uhan dritë - N'dritë të dritës un' kundroj.

Gejzer t'isha e fontanë
N'gji t'liqenit isha ngri,
Mu në flatra të ngazllimit
Terr e dritë i kisha shkri.

Pa përgdhelje Pa lazdrim,
Me voglushin t'vetmin gëzim.
Dy dhi t'kuqe e një dele...
Vetë i lëshova, i ktheva n'vathë;
Koshin n'shpinë, pa pushim Mbrëmja m'erri me këmbë zbathë.

- Britën t'dyjat n'kupë të qiellit: Për ne gjaku n'gju ka shkue, Për ne loti rrodh si krue -Në gjergjefin e nusnisë Sall mjerim kem' qëndisë! E liqeni i kësaj nate S'është liqe që dremit në hanë, Veç ujvarë, veç gejzer - Nuk ka emër, nuk ka anë.

Ky s'është terr, as uzdajë, Veç dy bebza plot shkëlqim, Sall si qeshin sytë e saj - N'bebza t'mija shkye n'gëzim.

Nëpër lulet që çelë prilli, Sa fillova me kundrue, Diçka m'erdhi, u zu dielli - Nisi agu m'u errësue.

Por jehonë e "territ tim" Si pranvera e motit t'ri, Më mahniti me shikim - përshkoi natën me puhi.

E krahrorit m'u çelë fleta Si çelë lulet i bardhë zambaku, M'u zgjue gëzimi, m'u rrit jeta - Mospërfilljes iu pre laku. Pa ketë natë, si shtrojera, Pa ketë terr: gaz e vaj. Me ç'lyrë këndon pranvera? - Me ç'sy shihet syri i saj!?

Të më qitshin bebzat xixa Do t'i falsha sall për hir, Se bulon manushaqja - Shpërthen sumllat për të mirë.

E teposhtzash, rreth dëshprimit, Në përpjetzat e çiltërisë Lundron lundrën e vallzimit - Me t'zi t'syrit e qëndisë.

Nëpër terr, në këtë terr, Nëpër hije t'kësaj nate Do të bëhem fije fije - Do t'i falem qenjes sate.

Do t'uhaj t'nxeht nga dielli, Do t'i çeli shteg humnerës; Do t'ngjitem përpjetë malit - Do t'ia shtoj do fresk puhisë. Sonte nata pëshpëritë: Qanë - qesh e këndon Vetëmeveti, mbush me dritë - Në sy terrin e ngujon.

Si gejzer sonte fontana "Diçka" natën e shpotitë... Ndalet dielli, ndalet hëna - Fillojnë terrim m'e soditë!

Tash fontana po gufon, Don m'e bë "qiellin liqe", M'i shterrë don Gurrat e Bardha - Lanë duvakun, n'diell e nde:

Matë më kohë, tjerr me vend, Thurr shikimin e syve t'mij -Mal e fushë përshkon me shend - Vet' pranvera i ka lakmi.

Se liqeni i natës sime S'është liqe që dremit n'hanë, Veç ujvarë, veç gejzer - Nuk ka emër, nuk ka anë. Ky s'është terr, as uzdajë, Veç dy bebza plot shkëlqim Sall si qeshin sytë e saj - M'bebza t'mija shkye n' gëzim.

Sonte nata pëshpëritë: Qanë - qesh e këndon Vetëmeveti, mbush me dritë - Në sy terrin e ngujon.

Përçka sonte nuk heshta? Si t'mora n'thu... Ket farë terri fort e deshta - Vetëm t'zitë e syve tu!

Diktati

BYLBYLI

O bylbyl, artist i rrallë N'melodinë tënde të çmueshme Më t'mirin muzikant tallë Me t'ëmblën këngë t'mrekullueshme, Por je quajt edhe fatzi Për të vetmen melodi!?

Kur ti qanë, ngasin me t'hasur. Pse u dukesh i vallzuar; Prandaj ofshajnë n'kafaz me t'pasur Me t'ndar prej kopshtit t'lulzuar. Dhe duke qarë ke m'i gazmuar Si n'shpërblim duan me t'robëruar.

N'murriz jeta t'është m'e lehtë Se n'të zotrisë kafaz'n e artë, Fluturo i lirë mbi lule e fletë N'truall ku eshtrat t'i lan t'partë. Ti nuk qanë, por në liri Këndon këngën bukuri.

Mos u ligshto ti as për bé, Pse përshtat dhe me na ra Ç'është mirë veç për né, Si të drejtë s'munden m'e pa. Pra flutro bylbyl e argto Dhe ndo'i mjer pse s'të kupto!

DIKTATI

1 U çue brraka me ra n'deti, Nëpër lum pa kalue; Amën ndrroi, la marre veti.

U çue skilja menç harlisë – Për "tradita" e "drejtësi"... Sall për kojte me kërdisë.

E murrjela ra n'kujdes: Zjarrin n'votër, detin fqij Si me rrnue, si të vdes?! 2
Kah shartojnë me pipa t'vjetër
Dy e përgëdhelin, nj'i bërtet,
Tërthor m'bahe gjuan një tjetër –
Dorën fsheh – a s'e vret!

Me krahë hapur për liri Pllumb' i paqes po rënkon, Për një qerdhe vend të ri Aty këtu po kërkon...

Por, si duket ka kuptue Te të mëdhajt nuk ka shend, Ndër të vegjëlit pa pushue Nuk ka fjala me i zënë vend!

KROKODILI

3
Pa mendue se u del boja,
N'ujna tona ajtën shekën,
Si kujtuan s'u dual loja –
Tjetërkund shtruan drekën.

Pse te na, or lu sulltani, Të gjatë bishtin e ka dardha: Njëfarë kohe pat Taljani Këm't e lehta – "faqe t'bardha".

Sot u rrit njëfarë çudije Që lëshon rreze edhe njeti, Çka të mëdhajt s'i bien n'fije - Nuk u shitet as DEKRETI! I

Rrugës krimit,
Deri n'krim,
Nama jote rrëke humnere.
Kur rrënojshe votrën time
Varrin tënd e gërmojsha —
Ta kam lënë motrën jetime!
Ballë për ballë përpoqëm krenat
Të çfrenuem, për shëmtim —
Të përgjaka n'të gjitha arenat.

BRINOÇI

II

Dy herë sherrin ta kam pa, Dy herë botën e kërdise – Dy herë n'gjak e ke la. Por, të tretën, Të vërtetën, Të vret rrufeja me mallkim. Se jam zgjue E forcue – Vetë jam zot i fatit tim. Ke mpreh brinat si tarak, Po lodron nëpër arenë Si mos t'kishe n'krye kapak!

Lidh litarin për samar, N'histerinë turra turra N'arenë pa gomar – Pa burrni me hy ndër burra.

Përtej gardhi shtrine lozë – Humanizmi t'u bë bozë. Me ketë huj ngel në rrugë I kërlesht si qen me zhugë.

* * *

O "shëjt"! Pse më shitove?! Të mbajta në shpirt, Punove heshtas, nuk të zgjati - Mbete... i ngrati!

Gurin cokata për blojën e bardhë
Bukën e rrita - grunajë...
Ma zvoglove kafshatën Gjelucë i fryrë, i mëshove troç
Kryq e tërthorë, si thiu n'kallamoq!

85

Uh, fakir kryelopa! mos mendo se mëtimet tua i përfill gjith Evropa!?

86

Dinakria e meremeti gjithmonë mirë sall për veti.

SHËNIM PËR AUTORIN

Tahir Jaha u lind më 13 mars 1913 në Babaj Bokës, afër Gjakovës, në një familje fshatare. Qëkur ishte fëmijë familja e tij kalon në Shqipëri, ku Tahiri kreu shkollën fillore në Krumë e njëkohë vijoi mësimet edhe në Gjimnazin e Shkodrës. Por, për shkak të gjendjes së vështirë ekonomike të familjes, mësimet i ndërpreu dhe filloi të punojë për kafshatë të gojës.

Mësimet e para – gojore – i mori nga i ati, për t'i mishëruar më vonë në praktikën jetësore, për dashurinë e nënës, për krenarinë e babait, ashtu i prirur kah liria dhe pavarësia kombëtare, duke nxituar siç thuhet: "ngutu ngadalë..."

Më 1942 u kthye në Kosovë dhe menjëherë u vu në lidhje me Lëvizjen Nacionalçlirimtare në Prizren, ku mori pjesë aktive.

Si drejtor i shtypshkronjës (1952-1956) përpjekje të vetmohueshme bëri për mëkëmbjen e kuadrit profesional, ndërtimin e godinës dhe paisjeve tek- nike të shtypshkronjës... për të mundësue zhvillimin e shtypit në Kosovë, të "Rilindjes", veprimtarisë bo- tuese; revistave, ilustrimeve etj. ... i frymëzuar nga motoja e tij: NË KULLËN E SHTYPIT DIELLI LIND MË HERËT.

Më tej merret me veprimtari dhe publicistikë humane, në Kryqin e Kuq dhe organizatatë tjera përkatëse.

Me shkrime letrare merret qysh gjatë luftës, nga e cila inspirohej të shkruajë poezi e prozë, ku mëton të shprehë shikimin e tij ndaj botës shqiptare.

Shkrimet e para zënë fill me vjershat "Zani i kushtrimit" dhe "Me dy teha" (1943), "Ereniku" (1944), poema "Çlirimtarët" (1943-1944), fragmenti "Tymon oxhaku i Sadik Micanit" (1964) të botuara në "Jeta e Re", "Zani i rinisë", "Rilindja", në përmbledhjen "Gjurmët e përflakura" të Isak Shemës etj.

Vepra: "Eja Eja" – dramë (1958), "Lulet e stinëve" – vjersha (1967), "Dialog kohe" – dramë (1968), "Tymon oxhaku i sadik Micanit" – roman (1988), tubëza "...secili i ka zhelet e veta..." e përbërë nga katër libra: "Tymon oxhaku i Sadik Micanit", "Bukën në lis çerdhen në shkrepa" (që të dyjat të mëvehtësuara nga romani "Tymon oxhaku i Sadik Micanit"), "Mos prek në strajcë të fuakarasë" dhe "Pa mirëseardhje pa tungjatjeta" (1995); tubëza "Eca eca..." e përbërë nga gjashtë libra: "Sofra micaniane", "Në kullën e shtypit dielli lind më herët", "Përsëritje të përdhembshme" dhe si ribotime "Eja Eja", "Dialog kohe" dhe "Lulet e stinëve" – 1998 (të dy tubëzat i botoi "Jeta e re").

Përmbajtja

VLLAZNISHT

- 1. Zëri i kushtrimit, 9
- 2. Ereniku, 14
- 3. Me dy teha, 16
- 4. Skaji im, 17
- 5. ***, 18
- 6. Çlirimtarët, 19
- 7. Flamuri, 44
- 8. Suta trime, 45
- 9. Punëtorisë, 46
- 10. * * * , 49
- 11. * * * , 49
- 12. * * * , 50

NË TRUALIN TIM

- 1. Gjuha e penës, 53
- 2. Vendlindjes, 54
- 3. Në truallin tim, 55
- 4. ***, 56
- 5. Te rrahu i përgjakur, 57
- 6. Prindërve, 58
- 7. Kthesa krenare, 59
- 8. ***,60
- 9. Përmendores, 61
- 10. * * * , 62

- 11. * * * * , 63
- 12. * * * , 63
- 13. * * * , 63
- 14. Micani, 64

ÇELË BEHARI

- 1. Dredhza bubulake, 67
- 2. Kujtime, 69
- 3. Meditim, 71

DIKTATI

- 1. Bylbyli, 79
- 2. Diktati, 80
- 3. Krokodili, 83
- 4. Brinoçi, 85
- 5. ***, 86
- 6. ***,87

Shënime për autorin, 88

Tahir Jaha LULET E STINËVE

Boton JETA E RE

Radhitja dhe realizimi kompjuterik BLERIM HASANAJ

> U shtyp në shtypshkronjën "ID Print" DUGAGJIN ROZHAJA

Botimin e kësaj tubëze e finansoi Vllaznim dhe Lamija Jaha

> Edhe kjo tubëz shpërndahet në mënyrë të organizuar - falas